Textus sequentiarum, cum optimo commento
[Cologne: Heinrich Quentell, 1499] Seite 232

De Confessoribus

Hac die celorum secreta petijt lux pontificum Jugiter in choro sanctoꝝ splendens vt sidus aureum.

Hic au. reddit cām laudis dei ꝛ scōꝝ suoꝝ dicēs Fidelꝭ aīa merito gaudet in isto die. nā (lux) .i. claritas seu grā (pontificū) .i. scōꝝ ꝯfessoꝝ (petijt) .i. accessit (hac die) .i. hodie. vel in hac solēnitate (secreta) .i. altitudinē (celoꝝ) .i. poloꝝ (splēdēs) .i. rutilās (iugiter) .i. eternalr̄ (in choro scōꝝ) id est in celesti gloria (vt) id est sicut (aureū sidus) id ē stella immaculata

Et gaudium angelis factum est ex aduentu tanti cōparis. Fuisse quem angelum domini constat exercituum Qui cuiqꝫ suam tritici dans mensuram. Ad fidei caulas congregans ouiculas lupi preuidit insidias

(Et gaudiū) .i. magnū desideriū (factū ē angelis) scʒ in celo (ex aduentu) .i. p̄ñtia (tanti) .i. tā magni (cōparis) .i. socij (quē) scʒ sociū (ꝯstat) id ē manifestū ē (fuisse) .i. extitisse (angelū) .i. pontificē (exercituū) id ē ꝓploꝝ (dn̄i) .i. dei oīpotētꝭ (ꝗ) .s. āgelꝰ vel ꝯfessor erat (dās) .i. tribuēs (cuiqꝫ) .i. vnicuiqꝫ (suā mēsurā tritici) .i. debitā informatōeʒ (ꝯgregās) .i. colligēs (ouiculas) .i. hoīes errātes (ad caulas) .i. ad ouile (fidei) hꝫ ē ad eccīam (p̄uidit) id ē destruxit (insidias) id est inimicicias (lupi) id est dyaboli

Fidelis et prudens credita distribuens. qui dedit ad mensam dn̄i pecuniam vt dignam faceret vsuram

Et talis ē (fidelis) .i. fidꝰ (et prudēs) .i. sapiēs (distribuens) .i. diuidēs (credita) .i. sibi cōmissa (hic) .i. iste ꝯfessor (dedit) .i. exposuit (pecuniam dn̄i) .i. p̄dicatōes ꝛ doctrinas (ad mēsam) ad ꝯuersionē plurimoꝝ hoīū (vt faceret vsurā) id est acq̄sitōem ꝛ lucrū (dignā) scʒ regno celoꝝ

Beatus hic seruus quem cum venerit dn̄s ita inuenerit. Probatum in terra. super omnia statuet illum in patria

(Hic seruus) .i. iste pontifex. ē (btūs) .i. scūs (quē) scʒ seruū (dn̄s) .i. deus oīpotēs (cū) .i. qn̄ (venerit) scʒ in nouissimo die (inuenerit) .i. reperiet (ita) .i. taliter. scʒ vigilantē sup̱ gregē suū (ꝓbatū) .i. ꝯfirmatū (in terra) sᶜ p̄dicatōibꝫ ꝛ doctrinis bonis (statuet) .i. ꝯfirmabit (illū) scʒ seruū (in patria) .i. in regno celoꝝ (sup̱ oīa) scʒ bona sua ¶ Notādū. autor in hac p̱te reddēdo cām q̄re gaudēdū sit in festo huiꝰ patroni multas introducit historias ꝛ parabolas Primo em̄ dr̄ doctorē scē fidei eē tāqꝫ sidꝰ aureū vn̄ Danielꝭ. xij. Qui aūt docti fuerint fulgebūt quasi splendor firmamēti et ꝗ ad iusticiā erudiunt multos quasi stelle in ꝑpetuas eternitates Secundo cōmendat eum. quia est socius angeloruʒ. iuxta illud Malach. v. Labia sacerdotis custodiunt scientiam ꝛ legem exquirunt ex ore eius. quia angelus domini exercituum est. Tercio autor tangit parabolam

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-823/0232
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG